

P7_TA(2014)0061

Ustreznost predpisov, subsidiarnost in sorazmernost v EU

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 4. februarja 2014 o ustreznosti predpisov, subsidiarnosti in sorazmernosti v EU – 19. poročilo o boljši pripravi zakonodaje za leto 2011 (2013/2077(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje¹,
- ob upoštevanju Protokola št. 2 Pogodbe o delovanju Evropske unije o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti, zlasti členov 4, 6 in 7 Protokola,
- ob upoštevanju praktičnih ureditev za izvajanje člena 294(4) PDEU v primeru sporazuma v prvi obravnavi, o katerih sta se 22. julija 2011 sporazumeli pristojni službi Evropskega parlamenta in Sveta,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. septembra 2012 o osemnajstem poročilu o boljši pripravi zakonodaje – uporaba načel subsidiarnosti in sorazmernosti (2010)²,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. septembra 2011 o boljši zakonodaji, subsidiarnosti, sorazmernosti in pametnih predpisih³,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. junija 2011 o zagotavljanju neodvisnih ocen učinka⁴,
- ob upoštevanju poročila Komisije o subsidiarnosti in sorazmernosti (Devetnajsto poročilo o boljši pripravi zakonodaje, leto 2011) (COM(2012)0373),
- ob upoštevanju sporočil Komisije o programu ustreznosti in uspešnosti predpisov (COM(2012)0746) in (COM(2013)0685),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Pametna pravna ureditev – odziv na potrebe malih in srednjih podjetij“ (COM(2013)0122),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije o spremljanju pametne pravne ureditve za MSP in posvetovanju o njej (SWD(2013)0060),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Pametna pravna ureditev v Evropski uniji“ (COM(2010)0543),
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 30. maja 2013 o pametni pravni ureditvi,

¹ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

² UL C 353 E, 3.12.2013, str. 117.

³ UL C 51 E, 22.2.2013, str. 87.

⁴ UL C 380 E, 11.12.2012, str. 31.

- ob upoštevanju poročila skupine neodvisnih zainteresiranih strani na visoki ravni za upravne obremenitve z dne 15. novembra 2011 z naslovom „Evropa je lahko uspešnejša: Poročilo o najboljših praksah držav članic za izvajanje zakonodaje EU z najmanj obremenitvami“,
 - ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 30. maja 2013¹,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve in mnenja Odbora za ustavne zadeve (A7-0056/2014),
- A. ker agenda za pametno pravno ureditev predstavlja poskus združitve prizadevanj za boljšo pripravo zakonodaje, poenostavitev prava EU in zmanjšanje upravnih bremen ter za napredek v smeri dobrega upravljanja na podlagi oblikovanja politike, ki temelji na dokazih in vključuje ocene učinka in naknadni nadzor kot bistvena elementa;
- B. meni, da bi morali biti nacionalni parlamenti vključeni v naknadne ocene novih uredb, kar bi bilo Komisiji v pomoč pri poročilih ter bi na splošno izboljšalo ocene nacionalnih parlamentov o evropskih vprašanjih;
- C. ker Medinstitucionalni sporazum o boljši pripravi zakonodaje iz leta 2003 ne ustreza več sedanjemu zakonodajnemu okolju, ki ga prinaša Lizbonska pogodba, med drugim zaradi polovičarskega pristopa institucij EU, ki postopno sprejemajo skupne politične izjave o obrazložljivih dokumentih in praktične ureditve na ravni sekretariatov za izvajanje člena 294 PDEU;

Splošne ugotovitve

1. poudarja, da bi na evropski ravni predložena in sprejeta zakonodaja morala biti preprosta, uspešna in učinkovita, morala bi zagotavljati jasno dodano vrednost, biti lahko razumljiva in dostopna v vseh uradnih jezikih držav članic ter prinašati obsežne koristi ob minimalnih stroških; priznava, da je gospodarska kriza povečala pritisk na vire nacionalnih uprav, in meni, da bi zaveza k pripravi jasne in enostavno prenosljive zakonodaje pripomogla k ublažitvi dela bremena za nacionalne uprave in posameznike, ki morajo ravnati v skladu s pravom; poudarja dejstvo, da so evropske institucije odgovorne, da zagotovijo, da je zakonodaja jasna in lahko razumljiva ter ne obremenjuje po nepotrebnem državljanov ali podjetij;
2. poudarja, da ocena učinka nove ureditve na MSP ter na velika podjetja ne sme povzročiti diskriminacije delavcev na podlagi velikosti podjetja, ki jih zaposluje, ali ogrozati temeljnih pravic delavcev, vključno s pravico do obveščeniosti in posvetovanja, delovnih pogojev, dobrim počutjem pri delu in pravicami na področju socialne varnosti, ter ne sme ovirati izboljšanja teh pravic ali varstva delavcev na delovnem mestu pred starimi in novimi tveganji, povezanimi z delom;
3. poudarja, da morajo evropske institucije pri zakonodajnem delu spoštovati načeli subsidiarnosti in sorazmernosti;

¹ UL C 218, 30.7.2013, str. 22.

4. opozarja na svoje predhodne pripombe, da ti dve načeli v ocenah učinka, ki jih je izvedla Komisija, po ugotovitvah odbora za oceno učinka in nacionalnih parlamentov v številnih primerih nista bili ustrezno obravnavani; znova izraža svoje razočaranje, ker so se takšne kritike ponovile še za naslednje leto;
5. meni, da si je za boljšo zakonodajo treba prizadevati v duhu upravljanja na več ravneh, torej z usklajenim ukrepanjem Evropske unije, nacionalnih institucij ter lokalnih in regionalnih organov;
6. znova poziva k pogajanjem o spremembi Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje iz leta 2003, da bi tako upoštevali novo zakonodajno okolje, ki ga prinaša Lizbonska pogodba, utrdili obstoječe najboljše prakse in posodobili sporazum v skladu s programom za boljšo pripravo zakonodaje; priporoča, da se morebitni novi sporazumi sprejmejo na podlagi člena 295 PDEU in so zavezujoče narave;
7. poziva Komisijo in Svet, naj Parlament vključita v pogajanja o merilih za ustrezno uporabo členov 290 in 291 PDEU; meni, da bi bilo to mogoče doseči v okviru revizije Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje, kamor bi bila med drugim vključena taka merila;
8. meni, da so različni nazivi, ki se uporabljajo za programe, s katerimi Komisija vrednoti sprejeto zakonodajo in zagotavlja zmanjšanje bremena, begajoči in po nepotrebem zapleteni; priporoča, da se sprejme enoten naziv za „boljšo pripravo zakonodaje“, in ponovno poziva k imenovanju komisarja, ki bo odgovoren za to nalogo;
9. poziva Komisijo, naj obširneje revidira uporabo načela sorazmernosti, zlasti glede uporabe členov 290 in 291 PDEU o delegiranih in izvedbenih aktih;
10. meni, da je treba v kontekstu širše demokratične legitimnosti posebno pozornost nameniti sistemu zgodnjega obveščanja.

Mehanizem subsidiarnosti za nacionalne parlamente

11. opozarja, da je zaradi gospodarske in finančne krize sicer potrebno boljše usklajevanje politik in okrepitev pooblastil Unije na številnih področjih, vendar je treba v sistemu upravljanja Evropske unije na več ravneh ohraniti jasno delitev pristojnosti in po pregledni razpravi sprejemati odločitve na pregleden način na najbolj ustrezni stopnji ter zmanjševati birokracijo;
12. poudarja, da morajo evropske institucije spoštovati, da načeli subsidiarnosti in sorazmernosti, zapisani v členu 5 Pogodbe o Evropski uniji in protokolu št. 2 k Pogodbi o delovanju Evropske unije, ki sta splošne narave, zavezujeta institucije pri izvajanju pooblastil Unije, z izjemo, da se načelo subsidiarnosti ne uporablja na področjih, ki spadajo v izključno pristojnost Unije;
13. predlaga, naj se oceni, ali je treba določiti ustrezna merila na ravni EU za ocenjevanje skladnosti z načeli subsidiarnosti in sorazmernosti;
14. je seznanjen, da protokol št. 2 nacionalnim parlamentom formalno omogoča, da zakonodajalcu EU podajo svoje mnenje o tem, da novi zakonodajni predlog ne izpolnjuje merila subsidiarnosti, saj se njegovi cilji zaradi njihovega obsega ali učinkov ne morejo

lažje doseči na ravni Unije kot na ravni države članice;

15. je seznanjen s ključnim pomenom, ki ga ima ocena učinka kot orodje, ki pomaga pri odločanju v zakonodajnem postopku in poudarja, da je treba v tem okviru ustrezno obravnavati vprašanja, povezana s subsidiarnostjo in sorazmernostjo;
16. pozdravlja tesnejše sodelovanje nacionalnih parlamentov v sklopu evropskega zakonodajnega postopka in ugotavlja, da parlamenti držav članic kažejo še večji interes, da institucije Unije pravilno uporabljajo ta načela; da je temu tako kaže dejstvo, da je Evropski parlament leta 2011 prejel 77 obrazloženih mnenj, ki ugotavljajo, da osnutek zakonodajnega akta ne izpolnjuje načela subsidiarnosti, in 523 drugih prispevkov o prednostih zakonskega osnutka. Za leto 2010 sta bili ti številki 41 in 299; izraža pripravljenost, da nadaljuje sodelovanje in medparlamentarni dialog z nacionalnimi parlamenti in ju okrepi;
17. odločno poudarja pomen parlamentarnega nadzora tako Evropskega parlamenta kot nacionalnih parlamentov; priporoča, naj se nacionalnim parlamentom odobri znatna pomoč, ki jim bo omogočila izvajanje njihovih nalog nadzora; predlaga, da se nacionalnim parlamentom zagotovijo smernice, ki jim bodo pomagale pri ocenjevanju skladnosti z načelom subsidiarnosti;
18. poudarja, da je Sodišče Evropske unije v skladu s členom 263 PDEU pristojno za pregled zakonitosti zakonodajnih aktov glede skladnosti z načelom subsidiarnosti in da to načelo predstavlja politično smernico o izvajanju pooblastil na ravni Unije;
19. vendar opozarja, da je Sodišče Evropske unije na podlagi pogodb pristojno, da odloča o tožbah v zvezi s kršitvijo pogodb ali katerega koli pravnega pravila, ki se nanaša na njihovo uporabo, in da načeli subsidiarnosti in sorazmernosti v skladu s Pogodbo o Evropski uniji sodita med ta pravila; ugotavlja torej, da sodni nadzor nad veljavnostjo aktov Evropske unije zajema tudi preverjanje skladnosti s tema dvema načeloma;
20. poudarja, da je Sodišče v svoji sodbi z dne 12. maja 2011 v zadevi C-176/09 Luxembourg proti Evropskemu parlamentu in Svetu odločil, da načelo subsidiarnosti „zahteva, da so ukrepi, sprejeti v skladu s pravom Unije, primerni za uresničenje legitimnih ciljev, ki jim sledi zadevna ureditev, in ne smejo prekoračiti okvirov, ki so potrebni za njihovo doseganje“ in da se lahko „na področjih, na katerih ima zakonodajalec Unije široka zakonodajna pooblastila“ na zakonitost sprejetega ukrepa v tem okviru vpliva le če je ukrep očitno neustrezen glede na cilj, ki ga pristojne institucije želijo izpolniti, čeprav mora evropski zakonodajalec vseeno „svojo izbiro utemeljiti na objektivnih merilih“ in pri ocenjevanju bremen, povezanih z različnimi možnimi ukrepi „preučiti, ali cilji sprejetega ukrepa upravičujejo negativne gospodarske posledice, celo precejšnje, za posamezne operaterje“;
21. opaza, da načelo subsidiarnosti, kot je opredeljen v Pogodbah, Uniji dovoljuje ukrepanje na področjih, ki ne spadajo v izključno pristojnost Unije le „če in kolikor države članice ciljev predlaganih ukrepov ne morejo zadovoljivo doseči na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni, temveč se zaradi obsega ali učinkov predlaganih ukrepov lažje dosežejo na ravni Unije“, medtem ko v skladu z načelom sorazmernosti vsebina in oblika ukrepov Unije ne smeta presegati, kar je nujno za doseganje ciljev Pogodb; poudarja, da sta subsidiarnost in sorazmernost tesno povezani, vendar različni: medtem ko se prvi nanaša na ustreznost ukrepov Unije v sektorjih, ki ne spadajo v njeno izključno pristojnost, se

- drugi nanaša na sorazmernost med sredstvi in cilji, ki jih določi zakonodajalec, in je splošno pravilo, ki ureja izvajanje pooblastil Unije; ugotavlja, da mora obravnavi subsidiarnosti logično slediti obravnavi sorazmernosti osnutka zakonodajnega akta, hkrati pa da preverjanje subsidiarnosti ne bi bilo dovolj učinkovito brez preverjanja sorazmernosti;
22. ugotavlja, da je Komisija leta 2011 prejela le majhno število parlamentarnih vprašanj (32 od več kot 12,000) o vprašanjih, ki se nanašajo na skladnost z načeli subsidiarnosti in sorazmernosti;
 23. poudarja dejstvo, da je leta 2011 Komisija prejela 64 obrazloženih mnenj v smislu protokola št. 2 o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti, kar predstavlja znatno povečanje v primerjavi z letom 2010; seznanjen pa je, da teh 64 obrazloženih mnenj predstavlja komajda 10 % od skupno 622, ki so jih nacionalni parlamenti poslali Komisiji leta 2011 v sklopu omenjenega političnega dialoga; opozarja tudi na dejstvo, da ni bilo v zvezi z nobenim predlogom Komisije predloženih dovolj obrazloženih mnenj, da bi se v skladu s protokolom sprožil postopek z „rumenim ali oranžnim kartonom“; vendar je seznanjen, da je bil 22. maja 2012 prvič sprožen postopek z „rumenim kartonom“ zaradi predloga Komisije (osnutek uredbe Sveta o uveljavljanju pravice do kolektivnih ukrepov v okviru svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev oz. t.i. uredba Monti II); poudarja, da je Komisija predlog umaknila, pa ne zato, ker bi menila, da je bilo kršeno načelo subsidiarnosti, temveč ker je ugotovila, da predlog verjetno ne bo imel dovolj politične podpore v Parlamentu in Svetu, da bi bilo njegovo sprejetje zagotovljeno;
 24. meni, da je treba oblikovati mehanizem za preverjanje načela subsidiarnosti in ga začeti uporabljati kot glavni instrument za sodelovanje med evropskimi in nacionalnimi institucijami; z zadovoljstvom ugotavlja, da se ta instrument v praksi uporablja kot sredstvo komunikacije in skupnega dialoga med različnimi institucionalnimi ravni v evropskem večplastnem sistemu;
 25. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da nekatera obrazložena mnenja nacionalnih parlamentov poudarjajo, da v številnih zakonodajnih predlogih Komisije subsidiarnost ni zadostno utemeljena ali sploh ni utemeljena;
 26. priporoča, naj se razišče, zakaj nacionalni parlamenti predložijo tako malo uradnih obrazloženih mnenj in ugotovi, ali je to zato, ker vse strani spoštujejo načelo subsidiarnosti ali pa zato, ker nacionalni parlamenti ne morejo izvajati načela zaradi pomanjkanja sredstev ali kratkih rokov; meni, da je zaželeno, da Komisija naredi analizo;
 27. poudarja, da morajo institucije EU nacionalnim parlamentom omogočiti pregled osnutkov zakonodajnih predlogov, tako da zagotovijo, da Komisija podrobno in izčrpno utemelji svoje odločitve o načelih subsidiarnosti in sorazmernosti v skladu s členom 5 protokola št. 2 k Pogodbi o delovanju Evropske unije;
 28. v zvezi s tem ugotavlja, da se zdijo veljavni časovni roki za izvajanje mehanizmov za preverjanje subsidiarnosti in sorazmernosti za nacionalne parlamente pogosto prekratki;
 29. meni, da časovna stiska in pritisk na vire, s katerima se ob odzivanju na zakonodajne osnutke soočajo nacionalni parlamenti, prispevata k zaznanemu demokratičnemu primanjkljaju v EU;

30. opozarja na svoje prejšnje zahteve po podrobnejši preučitvi težav, s katerimi se srečujejo nacionalni parlamenti, da bi tako izboljšali delovanje sedanjega sistema; meni tudi, da bi bilo dobro preučiti ukrepe za okrepitev tega mehanizma, ki bi, zlasti ob morebitnem prihodnjem pregledu pogodb, lahko nacionalnem parlamentom dal več pravic; predlaga, da bi bilo ob takem morebitnem pregledu dobro razmisliti o tem, kakšno bilo primerno število odgovorov s strani nacionalnih parlamentov, da se sproži takšen postopek, ali bi slednji moral biti omejen na razloge, povezane zgolj s subsidiarnostjo, in kakšen naj bi bil njegov učinek, zlasti ob upoštevanju nedavnih izkušenj s postopkom z rumenim kartonom; meni, da je takšna razprava koristna faza pri spreminjanju pristojnosti, ki je dodeljena nacionalnim parlamentom, saj usklajuje spodbude za izvajanje nadzora z učinki na evropski ravni;
31. meni, da bi medtem lahko uvedli več pobud za izboljšanje ocenjevanja evropskih zadev s strani nacionalnih parlamentov; zlasti:
- predlaga, da bi moral vsak zakonodajni akt, ki je objavljen v Uradnem listu, vsebovati opombo, v kateri bi bili navedeni nacionalni parlamenti, ki so se odzvali, in tisti, ki so izrazili pomisleke glede upoštevanja načela subsidiarnosti;
 - predlaga, da se obrazložena mnenja, ki jih nacionalni parlamenti pošljejo na podlagi uporabe člena 6 protokola št. 2 k PEU in PDEU, nemudoma posredujejo sozakonodajalcema;
 - predlaga, da se pripravijo smernice, v katerih bi začrtali merila za obrazložena mnenja o vprašanih subsidiarnosti;
 - predlaga, naj nacionalni parlamenti pripravijo primerjalna vrednotenja predhodnih ocen, ki so jih izvedli, ter naknadnih ocen, ki jih je pripravila Komisija;

Boljša priprava zakonodaje

32. meni, da bo učinkovit pristop k izzivom na področju boljše priprave zakonodaje, tako z vidika obstoječih zakonov kot z vidika prihodnje zakonodaje, pripomogel k temu, da se bodo evropske institucije lažje odzivale na krizo; meni, da je reforma evropske zakonodaje in zakonodajnih praks bistveno orodje za zagotavljanje rasti, konkurenčnosti in dostojnih delovnih mest v Evropi;
33. pozdravlja vse večji poudarek, ki ga Komisija namenja političnemu ciklusu, kjer se faze dajanja pobude, ocene učinka, posvetovanja, uzakonitve, izvajanja in vrednotenja zakonodaje EU obravnavajo kot del usklajenega procesa; v zvezi s tem meni, da bi načelo „Najprej pomisli na male“ moralo biti ključni element celotnega procesa ter da bilo treba izboljšati predhodno oceno nove zakonodaje in s tem vzpostaviti razumljiv in pregleden proces za spodbujanje rasti in konkurenčnosti v Evropi;
34. v zvezi s tem pozdravlja sporočili Komisije o pametni pravni ureditvi in o ustreznosti predpisov EU ter delovni dokument služb Komisije o „10 predpisih, ki najbolj obremenjujejo MSP“; meni, da ti dokumenti predstavljajo verodostojen napredek v okviru programa za boljšo pripravo zakonodaje in odražajo številne predhodne zahteve Parlamenta;
35. meni, da bi bilo treba ta retorični napredek sedaj utrditi s konkretnimi ukrepi; zato poziva

Komisijo, naj predloži nadaljnje konkretne predloge za vsestransko zmanjšanje regulativnih bremen EU, ne da bi pri tem ogrozila zdravje in varnost pri delu, in zlasti naj:

- čim prej sprejme ukrepe za zmanjšanje bremen, ki so jih opredelila MSP po vsej Evropi v posvetovanju o 10 predpisih, ki najbolj obremenjujejo MSP;
 - ob predlaganju nove zakonodaje po potrebi poveča uporabo izjem ali blažjih režimov za mikropodjetja in MSP ter poskrbi, da so predpisi o javnih naročilih EU bolj prijazni do MSP;
 - čim prej izpolni zaveze iz svojega sporočila o ustreznosti predpisov (REFIT) z dne 2. oktobra 2013 (COM(2013)0685) ter opravi ocene na ključnih političnih področjih pred koncem tega zakonodajnega obdobja, vključno s prispevki z vseh ravni upravljanja v glavnih sektorjih, ki zadevajo lokalne in regionalne organe;
 - si začne ambicioznejše prizadevati za ustvarjanje delovnih mest in rast v Evropski uniji, tako da zniža stroške, povezane s predpisi, za podjetja;
 - pripravi letno poročilo, ki se bo osredotočalo na obsežnejši program za boljšo pripravo zakonodaje in bo vsebovalo predstavitev napredka na področju pobud Komisije ter vključevalo poročilo o neto stroških podjetij ter o socialnih stroških zaradi novih predlogov Komisije, sprejetih v predhodnih 12 mesecih;
36. poudarja, da sta boljše zdravje in varnost pri delu ter obveščanje delavcev in posvetovanje z njimi pomembna dejavnika za povečanje produktivnosti in konkurenčnosti v evropskem gospodarstvu; poudarja, da trdna in stabilna ureditev na tem področju ne ovira rasti, ampak k njej prispeva;
37. meni, da bi Komisija morala dodatno raziskati možnost uvedbe stopnje bele knjige v zakonodajni postopek; meni, da bi se s tem, ko bi zainteresiranim stranem dali možnost komentiranja osnutkov predlogov in priloženih začasnih ocen učinka, izboljšala kakovost zakonodajnih osnutkov, ki jih predloži Komisija, pri čemer se obdobje nastajanja prihodnje zakonodaje ne bi pretirano podaljšalo;
38. še enkrat opozarja na poziv Parlamenta Komisiji, naj pripravi predloge za izvajanje regulativnega ravnovesja, v skladu s katerimi bi bilo treba pred sprejetjem nove zakonodaje, ki bi prinesla stroške, opredeliti enakovredna znižanja drugih stroškov; ugotavlja, da zakonodaja EU ne pomeni avtomatsko odprave 28 nacionalnih zakonov v korist enega evropskega zakona niti ne pomeni, da novi evropski zakon avtomatsko nalaga manjše breme kot zadevni nacionalni zakoni; zato poziva Komisijo, naj resno preuči ta predlog in predloži oceno njegovega učinka pred zaključkom sedanjega parlamentarnega obdobja leta 2014;
39. obžaluje, da namerava Komisija umakniti svoj predlog o statutu evropske zasebne družbe, ki ga je Parlament zahteval v zakonodajnem samoiniciativnem poročilu, poziva Komisijo, naj se pred umikom katerega koli predloga, ki temelji na zakonodajnem samoiniciativnem sporočilu, posvetuje s Parlamentom;
40. Poudarja, kako pomembna je poenostavitev za racionalizacijo regulativnega okolja, zlasti za lokalne in regionalne organe, ki imajo pogosto omejena in vse manjša sredstva za izvajanje zakonodaje;

41. razume "čezmerno prenašanje" kot prakso držav članic, ki pri prenosu direktiv EU v nacionalno zakonodajo presežejo njihove minimalne zahteve; ponovno poudarja, da podpira ukrepe za preprečevanje čezmernega prenašanja in torej poziva države članice, naj v primerih čezmernega prenašajo obrazložijo razloge zanj;

Ocena učinka in evropska dodana vrednost

42. pozdravlja dejstvo, da si Komisija s svojimi ocenami učinka prizadeva pokriti širok in obsežen razpon potencialnih učinkov, vendar meni, da bi sistem na številne načine lahko še dodatno okrepili, na primer z vključitvijo teritorialne razsežnosti (finančne in upravne posledice za nacionalne, regionalne in lokalne organe); v tem pogledu podpira odločitev Komisije, da do junija 2014 posodobi, utrdi in pregleda svoje smernice za oceno učinka, ter si pridržuje pravico, da v prihodnjih mesecih prispeva morebitne podrobne izboljšave teh smernic; zahteva, naj se pri ocenah učinka, ki so bistvene za oblikovanje javnega in političnega mnenja, spoštuje večjezičnost;
43. poziva Komisijo, naj analizira metodologijo, ki jo uporablja pri pripravi ocen učinka, da bi ocenili, kako izboljšati kakovostne kazalnike in splošno ravnanje v procesu posvetovanja, zlasti sodelovanje ustreznih deležnikov;
44. meni, da je potrebna popolna usklajenost med oceno učinka, ki jo objavi Komisija, in vsebino zakonodajnega predloga, ki ga sprejme kolegij komisarjev; zahteva, da se vsaka ocena učinka predloga, ki ga kolegij spremeni, samodejno posodobi, da odraža spremembe, ki so jih izvedli komisarji;
45. poziva Komisijo, naj okrepi vlogo in neodvisnost odbora za oceno učinka in zlasti naj zakonodajne predloge dokonča in predstavi šele po tem, ko jih odbor odobri in izda pozitivno mnenje o njih; spodbuja odbor za oceno učinka, naj uporablja strokovno znanje socialnih partnerjev;
46. meni, da sedanja izjava o omejitvi odgovornosti, ki določa, da je ocena učinka, ki jo izvede Komisija „zavezujoča le za službe Komisije, ki so sodelovale pri njeni pripravi, in ne vpliva na končno obliko odločitev, ki jih sprejme Komisija“, izpostavlja pomembno slabost obstoječega sistema;
47. pozdravlja pozitiven napredek Direktorata za oceno učinka in evropsko dodano vrednost znotraj Parlamenta; meni, da bi celoten Parlament moral sprejeti bolj sistematičen pristop k upoštevanju ocen učinka; pozdravlja kratke povzetke ocen učinka, ki jih pripravlja Direktorat za oceno učinka in so priloženi predlogom Komisije, in meni, da bi morali biti za odbore bistveni element pri preučevanju zakonodajnih predlogov, ki so predmet razprave; predlaga, da bi morale ocene učinka Parlamenta vključevati teritorialno razsežnost, kjer je ustrezno; poziva konferenco predsednikov odborov, naj preuči, kateri bi bil najboljši način za izvedbo tega priporočila;
48. opozarja na zavezo Parlamenta in Sveta iz skupnega medinstitucionalnega pristopa k pripravi ocen učinka iz leta 2005, da bosta pred sprejetjem kakršnega koli vsebinskega predloga sprememb izvajala ocene učinka, kadar bo to po njunem mnenju primerno in potrebno za zakonodajni proces, poziva odbore, naj pri uresničevanju te zaveze uporabljajo oddelek za oceno učinka;
49. še enkrat opozarja na Medinstitucionalni sporazum o boljši pripravi zakonodaje iz

leta 2003 in spodbuja Svet, naj čim prej dokonča delo glede razvoja lastnega mehanizma za izvajanje ocen učinka lastnih vsebinskih predlogov sprememb v skladu z obveznostmi iz sporazuma iz leta 2003;

50. odločno poziva Komisijo, naj resno razmisli o evropski dodani vrednosti ocen, ki so priložene zakonodajnim samoiniciativnim poročilom, in naj podrobno opredeli razloge, zakaj zavrača argumente Parlamenta oziroma meni, da so neprimerni;

o

o o

51. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in nacionalnim parlamentom.